

ת"פ 28736/03/20 - מדינת ישראל נגד עלאא אבו מנסי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 28736-03-20 מדינת ישראל נ' אבו
מנסי(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני בעניין:	כבוד השופטת אחינעם צוריאל המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד עדי יזרעאלי
נגד הנאשם		עלאא אבו מנסי ע"י ב"כ עו"ד שני דיין

גזר דין

רקע:

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים), **ועבירה של החזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) בחוק העונשין התשל"ז-1977.

עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.8.19, בשעות הלילה המאוחרות, החזיק הנאשם בתא המטען ברכבו בתוך קופסה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 39 גרם נטו שלא לצריכה עצמית, וזאת ללא היתר כדין או רישיון מאת המנהל. באותו מעמד החזיק הנאשם ברכבו בתא המטען שני סכינים.

הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה, יורשע ויישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. לאחר שהנאשם הצהיר על כוונתו לצרף תיק זה לתיק נוסף, המתנהל בבית המשפט המחוזי, שירות המבחן התבקש ליתן דעתו גם לתיק הנוסף, אך בסופו של יום החליט הנאשם שלא לצרף התיקים.

תסקיר שירות המבחן:

2. **מתסקיר שירות המבחן** עולה כי הנאשם, נשוי, בן 28, עובד בעסק המשפחתי. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, נעדר עבר פלילי ומגיל צעיר סייע בפרנסת המשפחה.

בהתייחס לעבירה, הנאשם טען כי הרכב נמצא בשימוש העסק המשפחתי ונגיש לכל בני המשפחה, ועל אף שצרך סמים בתקופה זו, הסמים ברכב אינם קשורים אליו. עם זאת לקח אחריות, שכן מדובר ברכבו הפרטי. בנוגע להימצאות הסכינים ברכב, הסביר כי הסכינים נשארו ברכב לאחר שנעשה בהם שימוש לכבוד חג הקורבן לצורך שחיטת כבש לחג.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לקח אחריות מסוימת על חלקו בעבירות. מחד, מכחיש את הקשר לסמים, ומאידך, מבין את גבולות החוק ומכיר בעובדה כי הסמים נמצאו תחת אחריותו, וברכבו. מהתסקיר עולה כי הנאשם ממוקד במחירים האישיים והמשפחתיים אותם שילם בשל מעורבותו בפלילים ולא בעצם הבעייתיות במעבר על החוק, וכן מבטא עמדות מצמצמות באשר לחומרת התנהלותו בעבירה.

לדברי שירות המבחן, במסגרת הליך מעצר בתיק אחר, השתלב הנאשם בטיפול קבוצתי במשך חצי שנה. הנאשם הגיע לטיפול, השתתף באופן פעיל, ושיתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי. עם זאת, עולה מהתסקיר כי הנאשם גילה דפוסי חשיבה נוקשים והתקשה לזהות ולבחון דפוסים אלימים. במהלך שנה מסר הנאשם 14 בדיקות שתן, בכולן לא נמצאו שרידי סם.

בסופו של יום, בא שירות המבחן בהמלצה להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 140 שעות, צו מבחן במסגרתו ימשיך את ההליך הטיפולי והתחייבות להימנע מעבירה.

טענות הצדדים:

3. בטיעוניה לעונש הדגישה ב"כ המאשימה את חומרת העבירות ואת הסיכון הטמון בהן לשלום הציבור, בריאותו ובטחונו. ב"כ המאשימה הפנתה לכמות הסם שנמצאה ברכבו של הנאשם, העולה לכדי למעלה מפי שתיים מהכמות שהוגדרה בפקודת הסמים המסוכנים ככמות אשר נחשבת כהחזקה לצריכה עצמית, וכן להימצאותם של שני סכינים ברכבו של הנאשם, דבר המבטא תמונה עבריינית חריפה יותר. ב"כ המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות סמים, המבכרת שיקולי גמול והרתעה על פני שיקולי שיקום ונסיבותיו האישיות של הנאשם, וכן למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות החזקת סכין הכוללת עונשי מאסר בפועל. לאור האמור, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם את כלל העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית, ואשר לעונש המתאים לנאשם, עתרה ב"כ המאשימה, למקם את עונשו בחלקו התחתון של המתחם, בשל היותו נעדר עבר פלילי, ולאחר שהודה במיוחס לו, וכן לגזור עליו מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה הנוהגת ולענישה הכוללת מאסרים מותנים או לחילופין מספר חודשי מאסר בודדים לריצוי בעבודות שירות, והדגישה כי נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם אינן עולות בקנה אחד עם הפסיקה אליה הפנתה המאשימה. כמו כן טענה כי הנאשם לקח אחריות ומסר את אותה גרסה עקבית כבר בשלב החקירה, וזאת על אף שהסמים והסכינים שנמצאו ברכבו אינם שלו. בסופו של יום, הדגישה את ההליך השיקומי המשמעותי שעבר הנאשם, ועתרה לאמץ את המלצות שירות המבחן.

בדבריו לבית המשפט הסביר הנאשם שבעת ביצוע העבירות היה צעיר ורווק. מדובר באירוע יחיד, וכעת הוא נמצא במקום אחר, בין השאר, אודות להליך הטיפולי שעבר בשירות המבחן.

דין והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם:

4. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

על אף שמדובר בשתי עבירות שונות, כתב האישום מתאר **אירוע אחד** במסגרתו נתפסו ברכבו של הנאשם הסמים והסכינים ומכאן מצאתי לנכון לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

לעניין הערכים המוגנים שבבסיס העבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, מדובר בערכים הנוגעים לשלומם ובריאותם של הציבור, לצד המלחמה בנגע הסמים. אין צורך להכביר מילים בדבר נזקי הסמים ופגיעתם בחברה. פגיעתם של הסמים בחברה רחבת היקף, הן באשר למשתמש הבודד, הן באשר למשפחתו וקרוביו, והן באשר לחברה כולה. המשתמש המבקש לספק את הדחף לסם מבצע, לעיתים, על הדרך, עבירות נוספות. כמו כן, ייצור הסם ושיווקו מייצר כשלעצמו פעילות עבריינית נרחבת, ורווחיו מגיעים לעיתים לארגוני פשיעה וטרור, ומאפשרים את פעילותם.

בית המשפט העליון הדגיש לא אחת את חומרתן של עבירות הסמים, וקבע כי יש צורך בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה על מבצעייהן, אשר תתמוך במאבק למיגורן. עמד על כך השופט נ' הנדל בע"פ 6165/16 **כהן נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 3 (19.7.2017):

"נגע הסמים פושה בארצנו ומתפשט בכל פינות החברה. כך, למשתמשים בסם, שבהמשך נופלים קורבן להתמכרותם, וכך לאלה שאינם משתמשים בסם, האזרחים מן השורה, אשר חשופים לפגיעה ברכושם בשל תעשיית הסמים. הענישה חייבת להיות קשה וברורה במטרה להרתיע את המערער בפועל ואחרים בכוח."

עוד נקבע כי:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייהן עונש זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ש"ח [...] יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם"

(ע"פ 1345/08 **איסטרוב נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה כ"ג (18.5.2009))

כמו כן נקבע, כי ככלל נסיבותיו האישיות של נאשם ייסוגו בפני האינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה בגין עבירות מסוג זה (ראו לדוגמה ע"פ 8988/16 **בן סימון נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 10 ((8.3.2017)).

הפסיקה הבחינה בין סוגי הסמים השונים, בין החזקה של סמים מסוג קנביס וחשיש, המכונים סמים "קלים", על

אף שהגדרה שכזו לא מופיעה בפקודת הסמים, אל מול החזקה של סמים "קשים", כדוגמת הירואין וקוקאין. כמו כן, הפסיקה התייחסה להיקף הסם, אופן ההחזקה והעדירה או קיומה של אינדיקציה להפצת הסם.

במקרה דנן, מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה ברף הגבוה, הן מבחינת סוג הסם בו החזיק הנאשם, והן מבחינת הכמות, כפי שיפורט להלן.

5. בנוגע לערכים המוגנים בעבירת החזקת הסכין, מדובר בהגנה על ערכי שלמות הגוף והנפש מפני עבירות שעניינן מעשי אלימות. מטרתו של האיסור למנוע מראש את פוטנציאל האלימות הגלום בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה. בעניין זה יש להפנות לאמירתו של בית המשפט העליון:

"סכין הנישאת על גוף במערכה הראשונה, סופה שהיא נשלפת וננעצת בגופו של הזולת במערכה השנייה". (ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל (20.12.2004)).

וכן בע"פ 2047/07 הנוק נ' מדינת ישראל:

"כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין "תת-תרבות-הסכין". לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיני על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוציאים פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש"הברזל מקצר ימיו של אדם"(ילקוט שמעוני, פרשת יתרו)."

בית המשפט העליון שב וקרא למגר את תופעת הסכינאות הפושה בקרבינו, ועמד על כך אף במסגרת ע"פ 7682/18 מוחמד עלקם נ' מדינת ישראל (04.04.2019).

אף בנוגע להחזקת הסכינים, בעניינו של הנאשם מדובר בפגיעה בערכים המוגנים שאיננה מן הרף הגבוה, וזאת בשל נסיבות ביצוע העבירה אשר יפורטו לעיל.

6. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש לתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. הנאשם החזיק ברכבו בסם מסוכן מסוג קנבוס, הנחשב כסם "קל", במשקל נטו של 39 גרם, כמות העולה למעלה מפי שתיים מהכמות שהוגדרה בפקודת הסמים כצריכה עצמית. כמו כן, לא נמצאו אינדיקציות להפצת הסם או למסחר בו.

ב. הגם שבפועל הסמים נתפסו, ילקח בחשבון הנזק הפוטנציאלי הטמון בסם לו היה מופץ.

ג. בטיעוניה לעונש, טענה המאשימה כי במהלך תפיסתו ברכב, הנאשם הגביר את מהירות נסיעתו בשעה שהשוטרים דלקו אחריו והשליך את הסמים מהרכב הנוסע. יודגש כי לא מדובר בעובדה, המוסכמת ע"י ההגנה, ואף לא הוצגו ראיות לבית המשפט על מנת לבססה. מדובר בעובדה שאינה כלולה בעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם ועל כן לא מצאתי לייחס לה משקל כלל.

ד. עוד נתתי את דעתי לנסיבות החזקת הסכין ולפוטנציאל הסיכון. לא מדובר בהצטיידות בסכין לצורך השתתפות בריב כזה או אחר, או הגעה עם סכין למקום ציבורי או למועדון. הסכינים הוחזקו ברכבו של הנאשם בתא המטען, ולא על גופו או במקום בו ניתן לשלוף אותם בקלות, ואף לא במקום המועד לפורענות. אין כל אינדיקציה כי החזקת הסכינים באה לקדם פני אלימות כזו או אחרת.

7. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. ראו, למשל:

א. רע"פ 4030/22 **ליאור יפרח נ' מדינת ישראל** (19.6.22) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה והחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי לאחר שהחזיק בתא המטען של רכבו בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 98.9 גרם נטו, ואף החזיק בסכין מטבח ברצפת הרכב. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשים. בסופו של יום בית המשפט גזר על הנאשם, בעל הרשעה קודמת בעבירת אלימות, שלא התייצב אצל הממונה על עבודות השירות על אף הזדמנויות שניתנו לו, עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים וקנס בסך 5,000 ש"ח. הערעורים שהוגשו בפני בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון נדחו.

ב. רע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (22.1.15) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה והחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי עת החזיק בכיסו סכין, שעה שהובהל לבית החולים לאחר שנדקר. הנאשם צירף תיק נוסף בו הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לאחר שהחזיק בביתו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 214.62 מחולק למספר פלטות ופלטה במשקל 192.67. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם בעבירת הסם נע בין 7 חודשי מאסר ל-18 חודשים וכי מתחם העונש ההולם לעבירת החזקת הסכין נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשים. בשקלול העבירות, קבע בית משפט השלום מתחם עונש הולם שנע בין 9 ל-24 חודשים. בית המשפט גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד בתחום הרלוונטי, תוך התחשבות בכך שעבר זמן רב מעת ביצוע העבירות וכי מדובר באב טרי, עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים כך שירצה סה"כ 18 חודשי מאסר לצד מאסרים מותנים. הערעורים שהוגשו בפני בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון נדחו.

ג. רע"פ 8759/21 **אלעד קסלר נ' מדינת ישראל** (23.12.21) - המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וצירף תיק נוסף במסגרתו הורשע בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין. על פי כתב האישום בתיק העיקרי, עולה כי המערער החזיק בביתו בסם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל כולל של 229.35 גרם נטו, במספר מקומות שונים. על פי כתב האישום בתיק המצורף, עולה כי המערער החזיק באגרופן, מחוץ לתחום ביתו. באשר לעבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית, בית המשפט העמיד את מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ, וענישה נלווית ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל. באשר לעבירת החזקת האגרופן, נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על המערער, יליד 1993, נעדר עבר פלילי, אשר הוציא מאז העבירה רישיון לקנאביס רפואי ומאידך לא שיתף פעולה במהלך התהליך הארוך שעבר במסגרת שירות המבחן, מאסר לתקופה של 30 יום על דרך של עבודות שירות, צו מבחן למשך שנה

וחצי כהמלצת שירות המבחן, מאסרים על תנאי, התחייבות, חילוט הטלפון הנייד וקנס בסך 2000 ₪. הערעורים שהוגש לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ד. רע"פ 636/21 **ברוך לוי נ' מדינת ישראל** (16.2.21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. למקרא עובדות כתב האישום, החזיק הנאשם - בדירתו, ובארון חשמל במסדרון הגובל בדירתו - סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של כ-760 גרם נטו. בית המשפט השלום קבע מתחם עונשי הולם הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השלום סטה ממתחם הענישה וגזר על הנאשם, תוך התחשבות בהודאתו, שילובו בהליך הטיפול, מצבו המשפחתי והכלכלי, חלוף השנתיים ומחצה מעת ביצוע העבירות, עונש של 4 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לצד מע"ת וצו מבחן. הערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ה. רע"פ 1297/22 **ממן נגד מדינת ישראל** (1.3.22) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של החזקת סכין, עת נתפס כשישב ברכבו, וברשותו סכין קומנדו. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה הולם הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ובסופו של יום גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. הערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ו. עפ"ג (מרכז) 69406-01-20 **פרנקו נ' מדינת ישראל** (31.8.20) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. לפי כתב האישום, ביום 6.12.17, החזיק הנאשם בחדרו 5 צנצנות המכילות סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 80 גרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, שנטל אחריות על מעשיו, תוך התייחסות לכך שלא שיתף פעולה עם שירות המבחן, שלחובתו 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, נסיבות חייו הלא פשוטות כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן ומאמציו לסייע בכלכלת משפחתו, עונש של מאסר בפועל לתקופה של 30 ימים, בניכוי ימי מעצרו לצד מע"ת וקנס בסך 500 ₪. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ז. ת"פ (ת"א) 59619-10-20 **מדינת ישראל נ' קרופניק** - הנאשם הורשע בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית ובהחזקת סכין, אותם החזיק ברכב, על ספסל המושב שלצד הנהג. הנאשם החזיק ב-2 פלטות של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 181.49 גרם, משקל אלקטרוני ובסכין יפנית, אותה, כפי המתואר בכתב האישום המתוקן, החזיק לשם חיתוך הסם. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 200 שעות של"צ, מאסר מותנה, קנס בסך 2000 ₪, התחייבות ופסילת רשיון על תנאי.

ח. ת"פ (ק"ג) 21806-01-19 **מדינת ישראל נ' חדד** (14.6.20) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם שהה ברכבו בבאר שבע והחזיק שם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של כ-500 גרם נטו: 250 גרם בקופסת נעלים בתוך תא מטען הרכב מחולק ל-10 שקיות שונות ו-249.88 גרם מחולק לשקיות בצדו הימני של המושב האחורי של הרכב בתוך תיק. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר (שניתן לרצותם בעבודות שירות) לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט סטה ממתחם העונש ההולם וגזר על

הנאשם, שהודה ולקח אחריות על מעשיו, שהה במעצר משך כחודש ולאחר מכן תקופה ארוכה נוספת בתנאים מגבילים, שהיה בעת ביצוע העבירות כבן 25, נעדר עבר פלילי, בעל מוטיבציה לחולל שינויים בחייו ושהצהיר כי לא יחזור לשימוש בסמים, עונש של צו של"צ בהיקף של 300 שעות למשך 18 חודשים, קנס בסך 5,000 ₪, התחייבות כספית בסך 15,000 ₪ ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים על תנאי.

ט. ת"פ (ב"ש) 44373-01-17 **מדינת ישראל נ' אשורוב** (6.4.17) - בגין החזקת 88 גרם חשיש בביתו קבע בית המשפט מתחם הנע ממספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות עד 12 חודשים מאסר בפועל, והשית על נאשם, שלחובתו רישום ללא הרשעה והרשעה בעבירות רכוש ואלימות ואשר לא שיתף פעולה עם שירות המבחן - 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

י. ת"פ (ב"ש) 20767-09-16 **מדינת ישראל נ' אבו מעיוף** (24.05.17) - בית המשפט השית על מי שהורשע בהחזקת 93.8 גרם נטו סם מסוכן מסוג חשיש בצוותא חדא עם שניים אחרים ברכב בו נמצא גם כלי המשמש לעישון סמים - 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, 2,500 ₪ קנס, 4,000 ₪ התחייבות, פסילה בפועל ופסילה מותנית;

8. הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סכין, כאשר את אלה החזיק ברכבו, באופן שעלול לסכן את המשתמשים בדרך. בנסיבות אלה ועל בסיס הוראת סעיף 37א לפקודת הסמים, מצאתי כי גזר דינו של הנאשם יכלול אף פסילת רישיון נהיגה אף אם לתקופה קצרה.

9. בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת, כי **מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם הוא 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית הכוללת קנס כספי ופסילת רישיון נהיגה.**

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

אמנם מצאתי לנכון ליתן משקל משמעותי להליך השיקומי שעבר הנאשם בחסות שירות המבחן, אך לא לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם את מעשיו.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם:

10. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם צעיר בגילו, והוא בן 28 שנים, נשוי ונעדר עבר פלילי.

הנאשם הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי יקר, נטל אחריות על מעשיו וניכר כי משקיע מאמצים על מנת לחזור למוטב, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן.

שליחתו של הנאשם למאסר, ואפילו בדרך של עבודות שירות, תפגע במשפחתו התלויה בו, ויש להביא אף נתון זה בחשבון.

בהתייחס להמלצת שירות המבחן, לטעמי, יש בהליך השיקומי בו החל הנאשם כדי להצדיק ענישה המצויה בתחתית מתחם העונש ההולם, אך לא כזו המאפשרת להסתפק בהמלצות שירות המבחן. סבורני כי המלצת שירות המבחן אינה מאזנת כראוי בין שיקולי הענישה בנסיבות המקרה דנן, וכי עונש אשר לא יכלול תקופת מאסר, אף אם לריצוי בעבודות שירות, עלול ללמד על יחס מקל כלפי העבירות בהן הורשע הנאשם, ולפגוע בשיקולי הגמול וההרתעה הנדרשים, שכן בעבירות בהן הורשע הנאשם, יש ליתן את הדעת אף לשיקולי הרתעה ולבכר את האינטרס הציבורי בהגנה על החברה מפני פשיעה.

סוף דבר:

11. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות באצטדיון טרנר בימים א'-ה' במשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 6.12.22 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות - שלוחת דרום, סמוך לכלא באר שבע, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר. מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה של החזקת סכין.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.

ד. קנס בסך ₪ 2,000 או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.12.22. ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ה. הנאשם פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך חודש. הנאשם יפקיד רישיונו במשטרה בתוך 48 שעות. תקופת הפסילה תימנה רק לאחר ההפקדה.

ו. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים, הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת סמים או עבירה אחרת מחוק העונשין תוך שימוש ברכב.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - סמים וסכינים בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ג, 23 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.